

Infames mentides com a arma electoral

written by Pere Grau i Rovira | 21 de desembre de 2021

Traducció de l'[article en alemany](#) penjat al bloc el 19/12/21.

Pràcticament ignorat per l'opinió pública europea, el conflicte entre Espanya i Catalunya s'agreuja cada vegada més. Al meu darrer article [Govern amb vestits de jutge](#) descrivia la disposició judicial en perjudici de l'ús del català com a llengua d'ensenyament com allò que realment és: un atac a la llengua de Catalunya dins dels llargs esforços per reduir aquesta llengua a un nivell folklòric residual.

Però per si això no fos prou per fer bullir les ànimes dels catalans, l'ultranacionalisme espanyol ha començat una campanya populista que ja no pot estar més plena de mentides i de difamacions, com pot comprovar qualsevol que conegui la realitat a Catalunya. Així es posa el sistema educatiu català al mateix nivell que el terrorisme d'ETA i de la discriminació dels jueus feta pels nazis. A més, l'adjectiu *nazi* és aplicat sovint a tot l'independentisme, cosa que no és solament una inenarrable difamació, sinó també un insult per les víctimes del nacionalsocialisme i una demostració de la ignorància i del baix nivell intel·lectual (i en aquest cas també moral) de molts polítics espanyols. Això és especialment aplicable als principals dirigents dels partits de dreta i extrema dreta, PP, Ciudadanos i Vox (Casado, Arrimadas, Abascal, Carrizosa i tots els seus satèl·lits) que són els que més escampen aquestes mentides i difamacions. D'això n'esperen obtenir més vots dels electors espanyols, molt mal informats sobre Catalunya, i poder tornar a formar govern a Espanya. I amb aquesta finalitat, no s'avergonyeixen de dir que als escolars que ho demanen en espanyol no se'ls permet anar al lavabo, o que els altres alumnes els hi posen pedres a la cartera o que,

etcètera, etcètera. Acusen de nazis els catalans, però són ells els que usen els mètodes del nefast Josef Goebbels. I malauradament els partits esquerrans al govern no diuen res contra aquestes enormitats. Com que són també majoritàriament tan nacionalistes com les dretes, deixen fer als altres la feina bruta, com si tot plegat no els afectés.

La incomprendible decisió del Tribunal Constitucional espanyol s'ha justificat amb les queixes de famílies de parla espanyola que consideren que els seus fills són discriminats. Mirem-nos les xifres. A Catalunya hi ha cosa de mig milió d'escolars. I les queixes sembla que les han presentades trenta-dues famílies. En xifres: 32!! O sigui un 0,000064%. A més són famílies conegudes per la seva ideologia d'extrema dreta i ultranacionalista. I per aquest motiu es vol destrossar un sistema educatiu que fins i tot ha estat elogiat des de l'estranger i que ha contribuït molt a la pau social a Catalunya.

Però la primera prova de què els catalans no pensen de cap manera reaccionar com bous ha estat la manifestació que hi ha hagut a Barcelona el propassat dia 18, a la qual hi havia cridat l'associació "Som escola". A causa de la pandèmia certament només hi han participat unes 35.000 persones, però entre aquestes hi havia la gent principal de la política catalana, dels sindicats i de les associacions civils. En els discursos es va expressar ben clar que hom espera dels polítics catalans una clara resistència contra l'arbitrària sentència del Tribunal Constitucional espanyol. I això, segurament, només és el començament.

Hom s'ha de meravellar una vegada i una altra amb quina ceguesa el nacionalisme espanyol reparteix els cops, provocant una resistència cada vegada més forta dels catalans i fent el conflicte més gran i més perillós. I aquí vull repetir-ho: si Europa no fa res contra aquesta gangrena espanyola, se'n penedirà una hora o altra.